

शा०, राज०, वारि०.

विकारक (von विकार) am Ende eines adj. comp. (f. विकारिका) 1) *Vergnügen findend* —, *seine Freude habend an*: गोवर्धन० Pāṇā. 4, 8, 25. मन्वत्तर० 28. नदीनद० 45. वृन्दारण्य० 60 Beiww. Kṛṣṇa's. — 2) *zu Jm's Vergnügen* —, *Belustigung dienend*: सस्मद्विकारिकायाः — उद्यानवाटिकायाः Mālatī. 104, 9.

विकारक्रीडाम्ग m. eine zur Belustigung und zum Spielen dienende Gazelle Buā. P. 7, 6, 17.

विकारण n. = विकार *Unterhaltung, Vergnügen, Belustigung*: ब्रजज्ञान० adj. als Beiww. Kṛṣṇa's Pāṇā. 4, 8, 10.

विकारदासी f. eine zur Unterhaltung dienende Solavin Mālatī. 8, 4.

विकारदेश m. Vergnügungsort MBh. 1, 8067. R. 3, 65, 19. Mā. P. 128, 20.

विकारभद्र m. N. pr. eines Mannes Daṣa. 189, 7.

विकारभूमि f. Vergnügungsort Hārī. 6414. विकारोद्यानभूमिषु Spr. 4424.

विकारपात्रा f. ein zum Vergnügen unternommener Gang MBh. 15, 18.

विकारवत् (von विकार) adj. 1) *im Besitz eines Erholungsortes* u. s. w. *sehend*: स्थानासन० (das suff. gehört zum ganzen comp.) M. 2, 248. *mit einem solchen Orte versehen*: भद्रभोज्य० (das suff. gehört zum ganzen comp.) von einem Berge MBh. 14, 1761. — 2) *am Ende eines comp. seine Freude an Etwas habend*: कूराचार० M. 10, 9.

विकारवारि n. zur Belustigung dienendes Wasser Raḥ. 13, 38.

विकारशयन n. ein zum Vergnügen bestimmtes Ruhebett R. 2, 30, 11 (12 Gora.).

विकारशैल m. ein als Vergnügungsort dienender Berg Raḥ. 16, 26.

विकारस्थान n. Vergnügungsort Buā. P. 3, 23, 21.

विकाराक्षि (विकार + श्चि०) n. dass. Buā. P. 5, 24, 5.

विकारावसथ (विकार + आ०) m. Lusthaus MBh. 1, 5014.

विकारिन् (von कृ mit वि oder von विकार) adj. 1) *spazierend, einhergehend, sich bewegend*: राजानं तत्रोद्याने विकारिणम् Kāthī. 28, 56. Gīt. 2, 10. काम० MBh. 17, 96. यथाकाम० 13, 1985. देवार्णय० 1, 7858. भवता मत्समीपविकारिणाञ्च भवितव्यम् Pāṇā. 30, 25. सदैकस्थानविकारिणो कालं नयतः 43, 2. कैसा जलविकारिणः R. 3, 20, 20. व्योमेकास्तविकारिणो विकृताः Spr. 2922. व्योम० Kāthī. 46, 179. पराकाश० (कैस) 54, 30. तोरविकारिभिर्कृतेः Rīā-Tar. 1, 206. पङ्क्तिविकारिभिर्भुङ्गैः R. 5, 74, 29. धरातल० Verz. d. Oxf. H. 280, b, No. 629. गगन० (विधु) Spr. 3227. राजस्तस्य बभूवात्ता तत्र स्वैरविकारिणी so v. a. *seine Autorität erstreckte sich von selbst bis dahin* Rīā-Tar. 4, 339. देवीमद्विद्वन्नुप्राप्तो ब्रह्मलोकविकारिणीम् so v. a. *die sich erstreckte bis R. 2, 105, 38* देवी गतिमुप्राप्तो दिव्यलोकविकारिणीम् 114, 21 Gora.). मम देवविकारिणः so v. a. *von meiner Person abhängig* MBh. 3, 12972. — 2) *sich vergnügend, — sich amüsierend, seine Freude an Etwas habend, einem Vergnügen ergeben*: मृग्या० Cī. 17, 21. Raḥ. 18, 34. वारि० 16, 61. दार० MBh. 13, 6827. घनङ्गाङ्गविकारिणी *sich mit des Liebesgottes Körper vergnügend* so v. a. *des Liebesgottes Gattin* 4, 389. मृग मृगीयूषविकारिणाम् Mā. P. 65, 21. रति० MBh. 2, 3028. काम० 15, 965. कामधार० (स्त्रियः) 1, 4719. स्वैर० Jīā. 1, 328. स्वेच्छा० Kāthī. 35, 74. निःशङ्क० Rīā-Tar. 4, 19. मिथ्याकार० *verkehrte Nahrung zu sich nehmend und verkehrten Ver-*

gnügungen nachgehend Suṣa. 1, 252, 21. किमाकार० Hārī. 11171. Die Bedeutungen sind oft schwer auseinanderzuhalten. — 3) *reizend*: जघन Spr. (II) 2829, v. 1. — Vgl. गगण०.

विकारिस्मिन् m. N. pr. eines Fürsten Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 4, Cl. 3.

विकास (von कृ mit वि) m. das Lachen, Gelächter: कस्मिन्विकासोश्च चकार (जकास die neuere Ausg.) Hārī. 8409. Pāṇā. 3, 12, 7. — Vgl. वैकासिक.

विक्रिसक (von क्रिस् mit वि) adj. Jmd ein Leid zufügend: न तस्य कालो मृत्युर्वा न व्याधिर्न विक्रिसकाः R. 7, 23, 1, 64. प्राणि०, सर्वप्राणि० MBh. 3, 13068. 12, 4290. Pāṇā. III, 143. भूत० Buā. P. 14, 10, 27. अ० Niemanden ein Leid zufügend MBh. 3, 539. 5, 1847. 13, 5552 (स्त्रियि-त्वावि० zu schreiben). भूतानाम् 12, 2966. 13, 4967. ब्रह्मस्वस्य an Brahmaneneigenthum sich nicht vergreifend R. Gora. 1, 7, 10.

विक्रिसता (nom. abstr. von विक्रिस = विक्रिसक) f. das Zufügen eines Leides: एतद्रूपमधर्मस्य भूतेषु हि विक्रिसता MBh. 3, 1296.

विक्रिसन (von क्रिस् mit वि) n. dass.: ऋषीणाम् (obj.) Buā. P. 10, 4, 42. 12, 28. नानादित्यविक्रिसनम् (so ist zu lesen) Verz. d. Oxf. H. 78, b, 1. अ० Buā. P. 11, 16, 13.

विक्रिसा (wie oben) f. dass. Tā. 3, 3, 266. MBh. 5, 1644. 12, 8628. 10735. R. Gora. 2, 109, 22. अ० MBh. 12, 9421. Spr. 2317.

विक्रिसिन् scheinbar Verz. d. Oxf. H. 78, b, 1, da० विक्रिसनम् zu lesen ist. विक्रिस (2. वि + क्रि०) adj. Jmd ein Leid zufügend, Schaden bringend: धर्मा अविक्लिताः Buā. P. 3, 22, 19.

विकृत s. u. 1. धा mit वि.

विकृतमेन m. N. pr. eines Fürsten Kāthī. 17, 84.

विकृति (von 1. धा mit वि) f. 1) *das Verfahren* At. Ba. 8, 14. — 2) *das Bewirken*: नितिविज्ञितस्थितिविकृतिप्रत ein Gelübde die Erde zu erobern und ihren Bestand zu bewirken Kāthī. 3, 85.

विकृतिम (von 1. धा mit वि) adj. *verrichtet*: कर्मन् Bhaṭṭ. 1, 13.

विक्रीन s. कृ, जकाति mit वि.

विक्रीनता (von विक्रीन) f. das Beraubtsein um, Ermangeln, Nichtbesitzen; die Ergänzung im comp. vorangehend Hārī. 7277. Spr. 2298.

विक्रीनर m. N. pr. eines Mannes, erschlossen aus विक्रीनरि (बि०), welches Andere auf विक्रीनर (बि०) zurückführen. P. 7, 3, 1, Vārtt. und Pat.

विक्रीनित (von विक्रीन) adj. *beraubt* —, *gekommen um* (instr.): स भैमप्रवरो वीरस्तेः सकृपिर्विक्रीनितः (विक्रीनितः die neuere Ausg.) Hārī. 8718. — Vgl. कीनित.

विकृण्डन m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Cīva's Vā. beim Schol. zu H. 210.

विकृण्मत् (2. वि + कृ०) adj. *keine Opfer darbringend* RV. 1, 134, 6. *opfernd, anrufend* Si.

विहृत s. u. कृ mit वि; davon **विहृतवत्** adj. *das Wort vihṛat enthaltend* At. Ba. 8, 18.

विकृत 1) adj. s. u. कृ mit वि. — 2) n. *unzeitiges Schweigen aus Verlegenheit* Daṣa. 2, 80. 39. H. 508; vgl. विकृत 3) b).

विकृति (von कृ mit वि) f. 1) *Ausdehnung, Erweiterung, Zuwachs, Zunahme*: विकृतमिमांसा रूचिस्तडिहृतानाम् Kī. 10, 19. — 2) *Ver-*